

Олександр В. Щур

СВІТОВИЙ ДОСВІД ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ТА МОЖЛИВОСТІ ЙОГО АДАПТАЦІЇ В УКРАЇНІ

У статті досліджено світовий досвід державного регулювання інноваційного розвитку підприємств та визначено можливості його адаптації в Україні в умовах повоєнного відновлення економіки. Обґрунтовано, що в сучасних умовах інновації виступають ключовим чинником забезпечення конкурентоспроможності підприємств, технологічної модернізації виробництва та формування стійкого економічного зростання. Встановлено, що ефективність інноваційної діяльності підприємств значною мірою залежить від системності державної інноваційної політики, розвитку інноваційної інфраструктури та рівня взаємодії між державою, бізнесом і науковими установами.

Проаналізовано основні інструменти державного регулювання інноваційного розвитку підприємств, серед яких фінансова підтримка, податкові стимули та інституційні механізми, що забезпечують створення сприятливого середовища для інноваційної діяльності. Узагальнено особливості моделей державного регулювання у провідних країнах світу, зокрема у США, Німеччині, Південній Кореї, Фінляндії та Ізраїлі, що дозволило визначити їх ключові характеристики та ефективні практики.

Визначено пріоритетні напрями адаптації міжнародного досвіду в Україні, які передбачають розвиток системи фінансування інновацій, впровадження ефективних податкових стимулів, удосконалення інноваційної інфраструктури та посилення взаємодії між основними суб'єктами інноваційної діяльності. Зазначено, що адаптація світового досвіду повинна здійснюватися з урахуванням національних особливостей економіки, інституційних обмежень та викликів повоєнного періоду. Реалізація запропонованих підходів сприятиме підвищенню інноваційної активності підприємств та забезпеченню технологічної трансформації економіки України.

Ключові слова: інноваційний розвиток, державне регулювання, інноваційна політика, міжнародний досвід, підприємства, інноваційна інфраструктура, повоєнна економіка